

RAȚIONALĂ MODIFICĂRII VALORILOR RECOMANDATE DE PRODUCĂTOR PENTRU PROFILELE DE DEZORIENTARE SPAȚIALĂ

Dr. Macovei Adrian

Rezumat

Introducere și starea problemei: o trecere în revistă a pragului percepției vestibulare, a adaptării și suprastimulării receptorului vestibular

Materiale și metode: analiza datelor a doua loturi anterioare, de 51 și 60 de subiecți, primul explorând răspunsul la iluzia înclinării, cel de al doilea variația intergrup a percepției rotației

Rezultate și discuții: cu excepția unei valori semnificative pentru piloții de înaltă performanță (p de 0,02) răspunsul la iluzie a fost independent de antrenament, dar depinde de acomodarea cu simulatorul (p de 0,001). Au existat diferențe semnificative intergrup în ceea ce privește percepția mișcării de rotație primară (p de 0,03) sau conștientă (p de 0,05). Sunt prezentate modificările realizate la profile.

Concluzie: Există variații individuale de percepție și reacție la iluziile demonstrate iar profilele trebuie modificate în funcție de datele obținute, în pofida faptului că sunt matematic corecte.

Cuvinte cheie: dezorientare spațială, rotație, sensibilitate prag, diferențe intergrup

ROLUL FUMATULUI ÎN ADAPTAREA LA EFORT ÎN HIPOXIE HIPOBARĂ

Dr. Dragoș Vlad

Rezumat

Introducere: evaluarea adaptării organismului uman la hipoxie, prin metoda cardiografiei prin impedanță (CI), va contribui la mai bună înțelegere a răspunsurilor aparatelor cardiovascular și respirator și, în special, la înțelegerea influenței negative a fumatului în aceste condiții.

Loturi: s-au analizat datele referitoare la fumat pe un lot de 100 de subiecți, din cadrul unui lot mai mare (Vlad 2009). Selectați din personalul aeronautic (studenți la școli de aviație, piloți, parașutiști), cu experiență de zbor diferită.

Material și metodă: s-au făcut înregistrări polifiziografice și înregistrarea datelor, în cele 6 etape principale ale profilului standard pentru stabilirea rezistenței la hipoxie – hipobară a personalului aeronavigant : „SOL” (înaintea probei), „LA 5500 m”, „ÎNAINTE DE EFORT”, „ÎN TIMPUL EFORTULUI”, „DUPĂ EFORT”, „LA COBORÂRE” (finalul probei, la sol).

Rezultate și discuții: există diferențe semnificativ statistic între fumători și nefumători, în ceea ce privește:

Concluzie: studiul de față a urmărit și influența fumatului asupra capacității de adaptare la hipoxie a personalului navigant. Fumatul afectează capacitatea de efort la hipoxie și mai puțin rezistența la astfel de condiții.

Cuvinte cheie: cardiografie prin impedanță, saturație de oxigen, hipoxie hipobară.

EVOLUȚIA POSTOPERATORIE A PACIENȚILOR OPERAȚI (ÎN REGIM DE CHIRURGIE DE ZI) PENTRU CORECȚIA TULBURĂRILOR RESPIRATORII OBSTRUCTIVE ÎN SOMN

Dr. Cristian Dragoș Ștefănescu

Rezumat

Introducere: Monitorizarea în unități de terapie intensivă a pacienților operați pentru apnee în somn este un subiect controversat. Scopul lucrării a fost documentarea evoluției post-operatorii a pacienților supuși intervenției chirurgicale pentru sindromul de apnee în somn.

Material și metode: Design-ul studiului: prospectiv, cazuri consecutive. Pacienților prezentați la departamentul de somnologie al Institutului între anii 2009-2012 și diagnosticați cu sindrom de apnee în somn (inclusiv polisomnografie) li s-a oferit posibilitatea alegerii variantei terapeutice, dintre cele indicate în fiecare caz în parte. Pentru cei a căror opțiune a fost terapia chirurgicală a căii aeriene superioare s-au determinat: 1) incidența complicațiilor respiratorii ce au necesitat intervenția asistentei; 2) nivelul saturației periferice în post-operator.

Rezultate: Incidența intervenției asistentei pentru complicații respiratorii a fost mai mică decât cea așteptată. Saturația periferică înregistrată a fost la valori de peste 90%.

Concluzii: La pacienți selecționați care prezintă apnee în somn, pentru care a fost realizată o chirurgie planificată - minim invazivă, monitorizarea post-operatorie în regim de terapie intensivă nu este obligatorie.

Cuvinte cheie: apnee în somn, chirurgie de zi, asistentă medicală.

ASPECTE ALE PRECONDIȚIONĂRII ISCHEMICE LA UN LOT DE PACIENȚI CHIRURGICALI

Dr. Oana Taisescu, Dr. Daniela Anghel, Dr. Citto-Iulian Taisescu, Dr. Ion Nistor, Dr. Smaranda Mitran

Rezumat

Precondiționarea ischemică (PCI), proces prin care țesutul muscular este expus la o scurtă perioadă de ischemie, urmată de reperfuzie, anterior unui fenomen ischemic important are la nivelul leziunii musculare efecte benefice. Am adaptat tehnica PCI, sub aspectul timpului necesar stabilirii fiecărei etape și perioadelor de repetare a ciclurilor Ischemie/Reperfuzie, pe care am adăugat-o la protocolul operator, de comun acord cu echipa chirurgicală, care are o astfel de tehnică printre manevrele obișnuite.

Programul de instruire al mușchiului striat antrenat, prin hipoxie sau prin alte forme de stres, fiind controlat de genele și enzimele intracelulare, reflectă existența unui model perfect de adaptabilitate, ca urmare a dotării sale cu echipamentele specifice căilor de semnalizare celulară și menținerii unei conexiuni permanente, dintre factorii endogeni intra/extracelulari și factorii exogeni, implicați în menținerea echilibrului oxidanți/antioxidanți.

Cuvinte cheie: mușchi, ischemie, precondiționare

SINDROMUL DE DECONDIȚIONARE - PREZENTARE DE CAZ

Dr. Ileana Bucur, Dr. Manuel Bucur, Conf.dr.Gilda Mologhianu, Prof.dr.Adriana Sarah Nica, Dr. Laura Floareș, Dr. Mirela Rodica Seiler, Dr. Delia Nan

Rezumat

Repausul prelungit la pat, impus adesea în cazurile pacienților cu patologie traumatică complexă și inactivitatea secundară au drept rezultat apariția sindromului de decondiționare, ce nu se limitează la un singur aparat sau sistem, ci afectează întregul organism. Se produc modificări cardiovasculare, respiratorii, digestive, reno-urinare, endocrino-metabolice și psihice, dar cele mai evidente și severe complicații apar la nivelul sistemului osteo-mio-artro-kinetic: hipotonia și hipotrofia musculară globală, scăderea masei musculare, atrofii musculare, miopatii, osteoporoza de imobilizare și calcificări heterotopice, modificări posturale, poziții articulare nefuncționale, limitări ale sectorului de mobilitate și leziuni de nervi periferici. Toate acestea au consecințe asupra mobilității globale, cu reducerea mobilității în pat, imposibilitatea transferurilor și ambulației, diminuarea drastică a abilităților și a capacității de autoîngrijire și implicit scăderea calității vieții.

Extrem de relevant este cazul unui tânăr ce a suferit un politraumatism într-un accident sportiv, ce a necesitat terapie intensivă și imobilizare prelungită timp de 7 luni. În această perioadă au apărut aproape toate complicațiile specifice decondiționării, pacientul devenind dintr-un individ sportiv, autonom anterior accidentului, o persoană total dependentă, ce va necesita eforturi și cheltuieli medicale, individuale și sociale mari, pentru a mai recupera, pe cât posibil, din deficitul motor și cognitiv, pentru urmărirea afecțiunilor cronice restante și pentru reinsertia socială și creșterea calității vieții.

Cuvinte cheie: decondiționare, imobilizare, politraumatism, recuperare

ASPECTE EPIDEMIOLOGICE ALE CARCINOMULUI BAZOCELULAR AL CAPULUI ȘI GÂTULUI

Dr. Răzvan Mercuț, Dr. Roxana Marinescu, Dr. Petre Mărășescu, Dr. Cristian Petcu, Dr. Horia Pârvănescu, Dr. Daniel Iorgulescu, Dr. Ștefania Crăițoiu

Rezumat

Introducere: carcinomul bazocelular(CBC) este cea mai frecventă formă de tumoră malignă dintre cancerele cutanate, ce derivă din celulele nekeratinizate ale pielii, are malignitate locală și metastazează foarte rar. Sinonimele pentru carcinomul bazocelular sunt: epiteliomul bazocelular, bazaliomul și carcinomul trichoblastic.

Scopul studiului: studiul scoate în evidență ponderea pacienților cu carcinom bazocelular al capului și gâtului internați în Clinica de Chirurgie Plastică și Microchirurgie Reparatrice a Spitalului Clinic Județean de Urgență Craiova pe parcursul anului 2012, raportată la numărul total al pacienților internați în aceeași clinică cu alte forme de tumori ale pielii.

Material și metodă: au fost luați în calcul pentru acest studiu toți pacienții internați în clinică cu tumori ale pielii și părților moi, din care au fost selectați pacienții cu carcinom bazocelular al capului și gâtului. Diagnosticul de certitudine pentru carcinomul bazocelular a fost stabilit pe baza examenului histopatologic. Datele au fost prelucrate prin analiză statistică descriptivă.

Rezultate: prelucrarea datelor a arătat că tumorile din zona capului reprezintă 49% din tumorile pielii, iar carcinomul bazocelular reprezintă 71% din cancerele pielii capului și gâtului.

Cuvinte cheie: tumori ale pielii, carcinomul bazocelular, cancer nonmelanom

CONSERVAREA PRIN AMPUTAȚIE CORONORADICULARĂ A UNUI DINTE STÂLP CU DISTRUCȚIE CORONARĂ EXTINSĂ

Dr. Constantin-Cristian Dăguci, Dr. Luminița Dăguci, Dr. Marilena Bătăiosu, Dr. Răzvan Mercuț, Dr. Oana Cella Andrei, Dr. Adina Dumitrache, Dr. Ruxandra Sfeatcu, Dr. Ruxandra Mărgărit, Dr. Mihaela Țuculina

Rezumat

Introducere: amputația corono-radiculară este una din metodele folosite pentru salvarea unui molar la care este afectată una dintre rădăcini, în special atunci când acest molar este folosit ca dinte stâlp într-o viitoare punte.

Printre factorii de care trebuie să se țină cont atunci când se dorește conservarea unei rădăcini se numără: cantitatea de țesut osos din jurul rădăcinii ce urmează să fie conservată, și mobilitatea fiecărei rădăcini separate.

Scop: suplimentarea dinților stâlpi de punte și creșterea valorii coeficientului de rezistență parodontală.

Material și metodă: pacient în vârstă de 52 de ani care dorește salvarea dintelui 16 prin amputație coronoradiculară ce presupune îndepărtarea rădăcinii afectate împreună cu porțiunea sa coronară.

Rezultate: intervenția chirurgicală nu a ridicat probleme deosebite, rădăcinile fiind divergente, iar succesul acesteia a depins atât de corectitudinea aplicării tehnicii chirurgicale dar și de respectarea principiilor morfofuncționale în ceea ce privește piesa protetică finală.

Cuvinte cheie: amputație corono-radiculară, restaurare protetică, furcație radiculară

STUDIUL DE ETALONARE ȘI VALIDARE A CHESTIONARULUI DE STRUCTURĂ A TEMPERAMENTULUI PENTRU PILOȚII MILITARI

Psih. Vasile Gherghina, Psih. Doina Trandafir, Psih. Violeta Ionescu, Referent Iuliana Tudor

Rezumat

Studiul urmărește să evidențieze cunoașterea structurii temperamentale în evaluarea piloților militari, știind faptul că aceasta este caracteristica cea mai generală manifestărilor individualității, (cu accent pe intensitatea acestor trăsături) și care oferă astfel, în cadrul activității de selecție psihologică, o imagine de ansamblu asupra comportamentului.

Spre deosebire de alte chestionare care investighează latura dinamico-energetică a personalității sub aspect tipologic, acest chestionar surprinde dimensiunile formale ale comportamentului (potențialul energetic, plasticitatea, tempoul și sensibilitatea emoțională) în cele două sfere distincte și importante ale activității individului: activitatea obiectuală și cea comunicațională.

Chestionarul de structură a temperamentului a fost aplicat pe un lot de 279 piloți militari. Rezultatele analizelor statistice obținute până în acest moment (coeficienții de consistență internă, corelațiile inter-scale, comparații între mediile scalelor în funcție de vârstă, corelațiile cu scalele altor chestionare utilizate în investigarea structurii de personalitate) justifică extinderea cercetărilor în vederea utilizării chestionarului menționat în procesul de selecție profesională pentru activități aeronautice.

Cuvinte cheie: structura temperamentului, personalitate, selecție psihologică.